

A Comparative Look at Goethe's "Die Braut Von Korinth" and Schiller's "Die Bürgschaft" Ballads

Sabri Balta^{1,a,*}

¹Department of Child Care and Youth Services, Çaldıran Vocational School, Van Yüzcü Yıl University, Van, Türkiye

*Corresponding author

Research Article

History

Received: 19/11/2024

Accepted: 03/02/2025

ABSTRACT

Despite being one of the oldest literary genres, studies on ballads are limited. Ballad is a lyrical genre written in short and rhyming stanzas. Ballad is also used equivalently with the concepts of romance and epic. This concept, which includes epic, lyrical and dramatic elements, can be assigned different tasks depending on its literary purpose. Goethe (1749-1832) and Schiller (1759-1805) have a very different place in German balladry. In this study, after a general introduction to the concept of ballad, Goethe and Schiller's understanding of ballads were briefly mentioned, and Goethe's 'Corinthian Bride' (Die Braut von Korinth) and Schiller's 'The Surety' (Die Bürgschaft) ballads were examined with a comparative method. Goethe's 'Corinthian Bride' ballad deals with elements attributed to classical and romanticism together and thus has a mysterious character in terms of classification. In the ballad, two elements belonging to the Classical period stand out. These appear as the examination of Greco-Roman antiquity and the conflict between Paganism and Christianity. The story of Schiller's 'The Surety' ballad is based on an ideal. This story tells the story of two friends who are bound to each other by the deepest friendship. The subject of the story is friendship, the power of friendship and loyalty. Keeping one's word, believing in the love and loyalty of one's friend, saving one's friend whom no tyrant can underestimate, dying with him if necessary, constitute the main idea of the ballad. While 'Die Braut von Korinth' deals with the negative consequences of mysteriousness, uncanniness and negative transformation on individuals, 'Die Bürgschaft' reveals the positive changes that loyalty and truthfulness bring about in people.

Keywords: Ballad, Goethe, Schiller, *Die Braut von Korinth*, *Die Bürgschaft*

Goethe'nin "Korintli Gelin" ve Schiller'in "Kefil" Baladlarına Mukayeseli Bir Bakış

Öz

En eski edebî türlerden biri olmasına karşın, baladlar ile ilgili çalışmalar sınırlıdır. Balad, kısa ve kafiyeli kıtalar halinde yazılmış lirik bir türdür. Romans ve destan kavramlarıyla da eşdeğerli kullanılmaktadır. Epik, lirik ve dramatik unsurları içerisinde barındıran bu kavrama edebî amacına göre farklı anlamlar yüklenmektedir. Alman baladında Goethe (1749-1832) ve Schiller'in (1759-1805) yeri pek ayrıdır. Bu çalışmada, balad kavramına genel bir giriş yapıp, Goethe ve Schiller'in balad anlayışlarına kısaca değindikten sonra, Goethe'nin 'Korintli Gelin' (*Die Braut von Korinth*) ve Schiller'in 'Kefil' (*Die Bürgschaft*) baladları karşılaştırmalı yöntemle incelenmiştir. Goethe'nin 'Korintli Gelin' baladı Klasizm ve romantizme atfedilen unsurları birlikte ele alır ve bu nedenle sınıflandırma açısından gizemli bir karaktere sahiptir. Baladta Klasik döneme ait iki unsur öne çıkar. Bunlar Greko-Romen antik çağının incelenmesi ve Paganizm ile Hristiyanlık arasındaki çatışmadır. Schiller'in 'Kefil' baladının hikayesi ise bir ideale dayanmaktadır. Bu hikâyede birbirine en derin bir dostlukla bağlı olan iki arkadaşın durumu anlatılmaktadır. Hikâyenin konusu dostluk, dostluğun gücü ve sadakattir. Verilen söz tutmak, dost sevgisi ve sadakatine olan inancı, hiçbir zorbanın küçümsemeyeceği arkadaşını kurtarmak, gerekirse onunla ölmek baladın ana fikrini oluşturmaktadır. Özetle, Goethe'nin 'Die Braut von Korinth' adlı eseri bir hayalet baladı iken, Schiller'in 'Die Bürgschaft' adlı eseri ideal bir fikir baladıdır. 'Korintli Gelin' gizemliliğin, tekinsizliğin ve negatif dönüşümün şahıslar üzerindeki olumsuz sonuçlarını, buna karşın, 'Kefil' sadakatin ve doğruluğun insanda meydana getirdiği olumlu değişimleri gözler önüne sermektedir.

Anahtar Kelimeler: Balad, Goethe, Schiller, *Korintli Gelin*, *Kefil*

Copyright

This work is licensed under
Creative Commons Attribution 4.0
International License

^a Sabri55balta@hotmail.com

^a ORCID: 0000-0002-7357-0560

How to Cite: Balta, S (2025) A Comparative Look at Goethe's "Die Braut Von Korinth" and Schiller's "Die Bürgschaft" Ballads, CUJOSS, 49(1): 21-31

Giriş

Geçmiş Avrupa edebiyatlarında Orta Çağ'a kadar giden balad (ballada), kendine özgü bir nazım şekli olan, danslar eşliğinde söylenen ve duygusal yönüyle öne çıkan bir lirik şiir (Toz ve Toz, 2022: 107), bir sözlü edebiyat ve sözlü müzik türüdür (Mirzaoğlu, 2011: 98). Avrupa kültüründe edebi yönü itibarıyla *balad* kavramını 1761 yılında ilk defa zikreden İngiliz Thomas Percy olmuştur (Hukiç, 2017: 44). İtalyanca çıkışlı bu kavram 14. ve 15. asırlarda Fransız kaynaklarında *Ballade* ifadesi altında nazım şeklinde ele alınmış, İngiliz kaynaklarına *Ballad* şekliyle epik şarkılar formunda aktarılmış ve daha sonra Almanca kaynaklara geçmiştir. Balad, efsanevi, masalımsı, trajedik ve komik hâdiseleri, söylenti şeklindeki eski hikâyeleri işleyen, çeşitli formları olan bir nazım biçimi olarak görülmüştür. Bu nazım türü dizeler ve bentler kullanılarak kafiyelendirme şekliyle bir vezin ölçüsü olmayan metinler olarak da nitelendirilmiştir (Uca ve Soysal, 2020: 788-789). Orta Çağda dans eşliğinde söylenen ve bir öyküye dayalı olan bu kavram 18. asırdan bu yana geleneksel şekliyle kullanılmıştır (Black ve ark., 2012: 610). Gero von Wilpert'in "*Sachwörterbuch der Literatur*" adlı eserinde bilhassa Roman ülkelerinde dans eden kişilerce söylenen Fransız kökenli dans şarkısı şeklinde ifade edilmiştir (Schaum, 1969).

Bir ulusun kültürel mirasları arasında nitelendirilen baladların (Winter, 2014: 22), işledikleri genel konuları ve yaşamı birebir aktarması yönüyle birbirleriyle benzerlikler taşıdıkları ve içeriklerinde milli unsurları da barındırdıkları görülmektedir. Baladlar, konusu ve niteliği açısından her ne kadar eski tür inanç formlarını ve mitolojiyi işlemiş olsalar bile, gizemli şiirler olarak bilinmişlerdir (Hukiç, 2017: 44). Daha çok geçmişteki efsaneleri, önemli olayları, aşk ve sevgiyi konu edinen çeşitli şiirlerin müzikîye uyarlanması biçiminde karşımıza çıkmışlar, zaman içinde ritm ve çalgılar vâsıtasıyla birlikte anılagelmışlerdir.

Ballad, İtalyanca "*ballata*" kelimesi olarak karşımıza çıkarken, 13. asır Fransız edebiyatında zirveyi yaşamıştır. 18. yüzyıla kadar Roman ülkelerinin dışına çıkmazken, 18. asrın sonunda İngiltere'de "*Song*" kavramıyla eşdeğer anlamda kullanıldıktan sonra diğer Avrupa ülkelerinde görülmeye başlanarak halk arasında yaygın anlatıcı şiir ve türküler için kullanılmıştır. Almanya, Avusturya ve İsviçre gibi Almanca konuşan ülkelerde 18. yüzyıldan itibaren halk edebiyatında ve genel edebiyatta yaygın hale gelerek halk baladı ve sanat baladı diye iki ayrı kategoride anılmaya başlanmıştır (Ünal, 2005: 11-12). Halk baladları daha ziyade sözlü geleneğe ve şarkıya olan yakınlığıyla ifade edilirken, sanat baladı da yazarı belli olan ve yazılı olarak kayda alınan eser niteliğinde dile getirilmiştir. 18.asırdan başlayarak Almanya'da sanat baladı dendiğinde, Goethe, Schiller, Heine, Bürger ve Fontane gibi şairler akla getirilmiştir (Uca ve Soysal, 2020: 789).

Halk şiiri geleneğinin bir unsuru olarak değerlendirilen halk baladı kapsam ve içerik bakımından geniş olmakla birlikte, anlatılan olaylar bakımından dramatiktir. Halk baladının dans, romans, destan ve halk edebiyatı türleri

olan efsane, menkıbe, kaba güldürü yanında, gazete baladıyla ilişkisi söz konusudur. Halk baladının 'romans' kavramı ile ilişkisi söz konusu olup, bu ilişki her iki kavramın ortak kullanımından kaynaklanmıştır. Nitekim, '*balad*' kavramı yerine bazen '*romans*' kavramı tercih edilmiştir (Lorca, 2014). '*Romans*' kavramı İspanyolcadan halk dilinde kaleme alınmış, yarım kafiyeli olan, daha açık ve canlı bir temel yapıya sahip kahramanlık övgü şiiri şeklinde nitelendirilmiştir. '*Balad*' Kuzey Avrupa'ya, '*romans*' Güney Avrupa'ya has bir kavram olarak görülmüştür. Esasında halk baladıyla sanat baladı temel özellikleri bakımından benzerlikler taşımaktadır. Sanat baladı bazen halk baladından bazı özellikleri bünyesine alarak epik, lirik ve dramatik unsurlara yer verebilmektedir. Sanat baladını halk baladından ayıran en önemli unsur, halk baladının anonim ve halk ürünü oluşu, bir yazarının ya da şairinin açıkça belli olması, kendisini ortaya çıkaran sanatçının karakterini ve sanatçı birikimini yansıtmadır (Ünal, 2005: 13-49).

Amaç ve Yöntem

En eski edebî türlerden biri olmasına karşın, baladlarla ilgili çalışmalar sınırlıdır. Alman baladında Goethe (1749-1832) ve Schiller'in (1759-1805) yeri pek ayırdır. Zira her iki edebî şahsiyetin dostlukları bir yandan onların edebî verimliliklerini artırırken diğer yandan pek çok eserin ortaya çıkmasına vesile olmuştur. Bu çalışmanın amacı, balad kavramının kapsamını genel bir girişle ele alıp, Goethe ve Schiller'in balad anlayışlarına kısaca değindikten sonra, Goethe'nin "*Korintli Gelin*" (*Die Braut von Korinth*) ve Schiller'in "*Kefil*" (*Die Bürgschaft*) baladlarını karşılaştırmak, benzer ve farklı yönlerini yorumlamaktır.

Sosyal bilimlerde nitel çalışmalar anlamlandırma ve yorumlama, olgular ve olaylar yumağından çıkarımlar yaparak belirli sonuçlara varmak için bir gereklilik olarak ortaya çıkmıştır (Topkaya, 2006: 113). Bu bakımdan, nitel araştırmalar doğal olguları anlama, yorumlama ve açıklamaya dayalı bir irdeleme yöntemidir (Fraenkel ve ark., 2000: 669; Demir, 2024: 313). Nitel araştırma yöntemi sayesinde edebî metinler karşılaştırılmaktadır (Toz ve Toz, 2022: 111; Kaplan, 2023: 5-6; Barut, 2024: 101). Bu alanda, 'Karşılaştırmalı Edebiyat' bilimi sayesinde karşılaştırılan eserler konu, düşünce veya biçim bakımından incelenebilmekte, benzer, ortak ve farklı yönleriyle yorumlanabilmektedir (Aytaç, 1997: 7). Karşılaştırma hem millî edebiyatın kendi eserleri hem de farklı milletlerin edebî eserleri arasında yapılabilmektedir (Turan, 2007: 94). Karşılaştırmalı edebiyat biliminde 'metne bağlı inceleme' ve 'yorumlayıcı inceleme' karşılaştırma yöntemleri arasındadır (Solmaz, 2017: 285). Bu çalışma, Goethe'nin "*Korintli Gelin*" (*Die Braut von Korinth*) ve Schiller'in "*Kefil*" (*Die Bürgschaft*) baladlarındaki olguların karşılaştırmalı olarak incelenmesi, irdelenmesi ve yorumlanması yönüyle nitel bir araştırma olarak tasarlanmıştır. İlgili baladlar mukayese yoluyla değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Goethe ve Schiller'in Balad Anlayışı

Alman Edebiyatında balad kavramına bakıldığında Goethe'nin ve Schiller'in apayrı bir yer teşkil ettiği görülmektedir. Zira onların ölümlerine kadar olan karşılıklı dostlukları her açıdan eserlerine müsbet bir şekilde yansıdığı için, edebiyatın tüm unsurlarıyla ilgili söylemiş oldukları ifadeler dikkat çekici nitelikte olmuştur. Baladı bütün edebi türlerin embriyosu olarak değerlendiren Goethe, Schiller ile mektuplaşmalarında, balad ve romans kavramlarını eş anlamlı bir şekilde kullanmışlar ve diğer şairler gibi bu iki türü birbirinden ayırmamışlardır.

Goethe'ye göre balad esrarengizlik ve gizemlilik karakterleri taşır, gizemlilik şiirin konusunda yatarken, esrarengizlik aktarım biçiminden kaynaklanır (Ünal, 2005: 9-13). Baladı bütün edebi türlerin embriyosu olarak değerlendiren Goethe, Schiller ile mektuplaşmalarında, balad ve romans kavramlarını eş anlamlı bir şekilde kullanmışlar ve diğer şairler gibi bu iki türü birbirinden ayırmamışlardır (Ünal, 2005: 13-44). Kendisinden sonrakilere bir örnek teşkil etmesi bakımından, Goethe 1821 yılında baladla ilgili yapmış olduğu tanımlamada, baladın okuyucunun ruh halini ve fantezisini harekete geçiren olayları işlemesi gerektiğinden bahsetmektedir. Diğer yandan baladın mitolojik unsurlar içermemesini, bununla birlikte onun bir takım esrarengiz özelliklere de sahip olması lüzumunu dile getirerek, bu gerekliliğin onun sunulduğu biçiminden kaynaklanması zorunluluğunu da ayrıca belirtmiştir (Ünal, 2005: 47-49). Goethe'nin baladlarıyla hemen hemen bir benzeşim içerisinde olan Schiller'in baladlarında da bir ahlakilik söz konusudur. Onun "*Der Graf von Habsburg*" (*Habsburg Kontu*) isimli baladının pek çok ayrıntı içerdiği olmasına rağmen, zaman üstü ahlaki fikirlere de hizmet ettiği görülmektedir (Mertens, 1996).

Klasik Alman balad ustalarından biri olan Schiller'in baladlarının nasıl adlandırılacağı veya bu baladların hangi kategoride değerlendirileceği konusu da ayrıca dikkat çekici olmuştur. Onun baladlarıyla ilgili anekdot ve novel tarzı isimlendirmelerin yanında, lirik ve dramatik isimler de söz konusu edilmiştir. Walter Hinck, Schiller'in baladlarını dram, epik ve liriğin küçük bir şekli olarak değerlendirirken, pek çok araştırmacı Schiller'in baladlarını "*Fikir baladı*" (*deeballade*) şeklinde değerlendirmiş ve onları felsefi boyutuyla incelemiştir. Bunun yanında, Schiller'in baladları parabelik ve ibretli baladlar kategorisinde de değerlendirilmiştir. Hinck, hümanist düşüncelerinden dolayı Schiller'in baladlarını menkıbe tarzı balad kategorisine dâhil etmiştir. Diğer yandan Goethe'nin "*Erlkönig*" (*Elfler*) baladı da hayalet inanmanın zararlarını konu edinmesi, bilime ve akla hitap etmesi hususiyetiyle didaktik balad, yani öğretici balad kategorisinde görülmüştür (Ünal, 2005: 65-68).

1780 yılı sonrası İtalya seyahati dönüşüyle birlikte klasik düşünce tarzını benimseyerek, yine kendisi gibi aynı klasik düşünce tarzını özümseyen Schiller ile tanışmış olan Goethe, bu tanışmayı verimli bir dostluğa dönüştürmüştür. Ancak ölümler bitecek bir dostluk örneği sergileyen bu birliktelik, 1790'lı yıllarda her iki şairin en güzel baladlarını yazmış olduğu bir baladlar yılı olarak anılmasını sağlamıştır. Goethe yalnızca klasik dönemde balad yazmamıştır. Onun Deha Çağı döneminde yazmış olduğu baladları her ne kadar

G. A. Bürger'in baladlarından farklı da olsa, bu dönemdeki baladlarda duygusallığın yerini popülerite almış ve bu sayede halk şiiriyle bir temas kurulmuştur. Goethe'nin "*Veilchen*" (*Menekşe*), "*König in Thule*" (*Thule'deki Kral*) ve "*Untreue Knabe*" (*Sadakatsiz Çocuk*) baladları halk şiiriyle ilintilidir. "*Fischer*" (*Balıkçı*) ve "*Erlkönig*" (*Elfler*) baladlarında ise şairlik tavrını ve işlemiş olduğu motifleri konuşturmuştur. Böylece Goethe'nin baladında en üst düzeyde insan problemleri, zaman üstülük ve klasik dönem sanat telakkisi ele alınarak, Schiller'in de devreye girmesiyle birlikte fikir baladı türü ortaya çıkarılmıştır. Goethe'nin baladı bir düşüncenin akılcı bir tesiriyle yeniden şekillendirilebilir tarzda olmakla birlikte, Hümanizm döneminin düşünce tarzı da baladlarında söz konusu edilmiştir. "*Die Braut von Korint*" (*Korint'li Gelin*) baladı bu tarz düşünce tarzının işlendiği türdendir. Onun "*Schatzgräber*" (*Define Avcısı*) ve "*Zauberlehrling*" (*Sihirbazın Çırağı*) baladlarında ise konular net bir şekilde işlenerek, dil ustalıklı bir tarza büründürülmüş, ahlakilik ve pedagoji gibi unsurlara yakından temas edilmiştir. Schiller'in baladı sanat doludur. Bir düşüncenin öncülüğünde ortaya çıkmıştır. Baladla kararlılık söz konusu edilmiştir. Kaderin karşısında ideallerin önceliği vardır. Deha Çağı'nın akıl dışılığına karşı düşüncenin önceliği ön planda tutulmuştur. Baladlardaki kahramanlar ihtiraslı bir gizlilik esareti altında pasif, ancak dolaylı olarak aktif hareket edebilen kahramanlardır. Böylece onlar fedakarlığın ve kendini aşmışlığın ifadesi olarak değerlendirilmelidir. "*Die Bürgschaft*" (*Kefil*) ve "*Der Kampf mit dem Drachen*" (*Ejderha ile Savaş*) bunun en tipik örneklerini teşkil etmektedir. Günaha kaçınmama ve ilahi adalet düşüncesinin söz konusu edilmiş olduğu "*Die Kranische des Ibykus*" (*İbiskus'un Turnaları*) ve "*Der Gang nach dem Eisenhammer*" (*Eisenhammer'e Yolculuk*) baladları ise kendi türlerinin örneği olarak değerlendirilebilir. Schiller'in baladında yapısal boyut açık ve derindir. Baladlarda olağanüstülüğün ve bilinmezliğin sınırları söz konusu olmakla birlikte, kaderin gücü öngörülemez niteliklidir. Goethe'nin fikir baladlarıyla aynı istikamette olan ve antik unsurların çok görüldüğü Schiller'in baladları öncelik bakımından daha öndedir. Schiller'de fikir ağır basarken, Goethe'de izlenim ve yaşanmışlık söz konusudur. Schiller'de insan büyüklüğü ve mitolojik hadiselerle konu edilmez. Ancak insan ahlaklı bir tutum içerisinde kalarak kadere karşı bir tutum sergilemektedir. İrrasyonelliğe karşı fikrin üstünlüğü Schiller'de öncelikli tutulmuştur (Ünal, 2005: 77-80). Goethe baladlarında çeşitli yönleriyle kadın rollerini de işlemiştir (Kalebić, 2018).

Goethe'nin "*Die Braut Von Korint*" (*Korintli Gelin*) ve Schiller'in "*Die Bürgschaft*" (*Kefil*) Baladlarında Unsurlar ve Her İki Baladın Mukayesesi

Goethe'nin *Korintli Gelin* baladı her biri 7 satırdan müteşekkil ve 28 kıtadan oluşan bir baladdır. Goethe bu baladını İtalya'ya yapmış olduğu seyahatinden sonra baladlar yılı olarak adlandırılan 1797 senesinde kaleme almıştır. Eserinde konu olarak işlemiş olduğu motifler Tralleis'li Phlegon'un M.S. 2. asırda yazmış olduğu ve içerisinde zamanın acayıplıklarını, kadın ve erkek cinsiyetiyle bağdaşmayan unsurları, hayalet ve tabiatüstü hadiseleri, eski

efsaneleri ve popüler inançları barındıran *Mucizeler Kitabı*'na dayanmaktadır (Die Braut von Korinth, 2024).

Korintli Gelin baladı baştan sona genel bir değerlendirildiğinde eserdeki aşk söylemi ve namus kavramı gibi unsurlar tam olarak anlaşılır gözükmemektedir. Tipik bir hayalet şarkısı olan balad zamansal sınıflandırma açısından 1800'lü yıllarda birbirine tamamen zıt ve düşman olan erken romantizm ve klasizm dönemine, yani Goethe ve Schiller'in ortak çalışma dönemi olan Weimar Klasizmi ve Romantik hareketin başlangıç dönemine dayanmaktadır. Bu dönemde Romantizm, Aydınlanmanın inatçı rasyonalizminden uzaklaşmayı ve duygulara ve aynı zamanda ferdin yaratıcı gücüne daha fazla vurgu yapmayı öncelerken, Klasizm, bilhassa uyum arayışı, insanların daha yüksek bir insanlık düzeyinde yetişmesi ve greko-romen antik motifler gibi unsurları öncelmiştir. Yani sosyal konular, söylemler ve idealler 19. yüzyıl Almanya'sında zamanın ruhunu şekillendirmiştir. Goethe'nin bu baladı da tam da böyle bir ortamda ortaya çıkmıştır. Eser bir yandan klasik unsurları barındırırken romantizme atfedilen unsurları da beraberinde işlemesiyle sınıflandırma türü bakımından esrarenğizdir ve hayalet balad sınıfına girmektedir. Bu yüzden, eserde yazılmış olduğu dönem olan Klasik ve Romantik unsurlar beraber aranmalıdır. *Korintli Gelin* baladında Klasik döneme ait olan iki unsur göze çarpmaktadır. Bunlar Greko-Romen antik çağın incelenmesi ve Paganizm-Hristiyanlık çatışması şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Goethe bu baladında klasik ve aynı zamanda döneme özgü ortamı çok bilinçli bir şekilde seçmiştir. Antik dönem açısından bakıldığında hadise Korint'te geçmektedir: *Nach Corinthus von Athen gezogen* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023) (*Atina'dan Korint'e ...*) (Ünal, 2005: 155).

Goethe bu baladda Paganlık ve Hristiyanlık çatışmasını ciddi bir şekilde işlemiştir. Nitekim baladın hemen başlangıcında bu çatışmadan bahsedilerek, genç adamın eski tanrılara taptığı ve onun, halkının yanında bir putperest olduğu açıkça ifade edilmektedir: *Er ist noch ein Heide mit den Seinen* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023). *Beraberindekiler gibi hâlâ putperestti bu genç.* (Ünal, 2005: 155).

Paganlık-Hristiyanlık çatışması baladın hayalet kısmına ilave olarak eserde geçen hadiselerin önemli bir parçası olmuştur. Zira gelinin ve ailesinin yeni inancı kabul ettiği bunun bir göstergesidir (Kaymaz, 2023: 58): *Und sie sind schon Christen und getauft* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023). *Oradakiler ise çoktan Hristiyanlığı seçip vaftiz olmuşlardı.* (Ünal, 2005: 155).

Eserdeki bu inanç çatışmasının hemen ardından bir felaketin söz konusu olacağı uyarısı ve bunu haber vermesi de ayrıca ifade edilmektedir: *Keim ein Glaube neu, Wie ein böses Unkraut ausgerauft.* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023). *Bir inanç yeni gelişmeye başladığı zaman, Kötü bir yabancı ot gibi sökülüp atılır.* (Ünal, 2005: 155).

Baladda bir yandan din olgusuna sürekli dikkat çekilirken, öte yandan birbirine zıt bir inanç karşılaştırması söz konusu edilmektedir:

*“Und der alten Götter bunt Gewimmel
Hat sogleich das stile Haus geleert.
Unsichtbar wird einer nur im Himmel,
Und ein Heiland wird am Kreuz verehrt;”* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023).

*“Ve eski tanrıların renkli karışımı
Hemen sakın evi boşalttı.
Sadece bir tanesi fark edilmeden gökyüzünde kaldı.
Ve bir kurtarma burada saygıyla yad edildi.”* (Ünal, 2005: 156).

Bilhassa, annesinin yeni dine girmesinden dolayı kız ona ciddi bir şekilde suç atfetmekte ve onu sözünden çıkmakla suçlamaktadır. Hatta onu eski tanrılara geri döndürmek dahi istemektedir. Bunu da baladın sonunda dile getirmiş olması anlamlıdır:

*“Eurer Priester summende Gesänge
Und ihr Segen haben kein Gewicht;
.....
Mutter, habt Ihr doch das Wort gebrochen,
Weil ein fremd, ein falsch Gelübd' Euch band!
.....
Eilen wir den alten Göttern zu.”* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023)

*“Sizin papazlarınızın vızılı şeklindeki ilahileri
Ve onların dualarının hiçbir hükmü olmadı.
.....
Anneciğim yoksa siz verdiğiniz sözden caydınız mı?
Çünkü garip, sahte bir yemin seni bağladı.
.....*

Eski tanrılara koşacağız.” (Ünal, 2005: 159-160). *Korintli Gelin* baladı romantik unsurlar açısından incelendiğinde ise yine iki unsur karşımıza çıkmaktadır. Bunlar karanlığın büyüleyiciliği ve romantik aşk unsurlarıdır. Zira Romantikler karanlığa, şeytani olana, tekinsiz ve mitolojik olana karşı bir hayranlık beslemektedirler. Baladda gece kavramının kullanılması ve hadisenin gece vaktinde cereyan etmiş olması da tekinsizlik açısından bir örnek teşkil etmektedir: *“....., bei seiner Lampe Schimmer* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023). *Lambanın belirsiz ışığında* (Ünal, 2005: 155).

Yine Romantizm açısından baladda cinsel arzuları yönetme, şeytani, erotik ve marazi unsurlar gibi durumlar da söz konusu edilmiştir. Zira iffetli gibi görünen gelin, erotik tahayyüllerini çılgınca ifşa ederken, aktif, açgözlü, doyumsuz bir *femme fatale* haline, yani baştan çıkarttığı erkeği sonunda büyük sıkıntılara sokarak, onu yiyip tüketmek isteyen bir hale dönüşebilmektedir (Kaymaz, 2023: 59): *“Und zu saugen seines Herzens Blut.* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023). *Ve onun kalbinin kanını emmek için* (Ünal, 2005: 160).

Romantik aşk açısından bakıldığında toplumsal geleneğe rağmen, yani her iki babanın beşik kertmesiyle gençleri bir bakıma baskı altında tutmasına karşın, aşkın özgür iradeyle kurmuş olduğu bağın her iki genç arasında çok güçlü olduğu gözükmektedir (Kaymaz, 2023: 59):

*“Töchterchen und Sohn
Braut und Brautigam voraus genannt.”* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023).

“Kız ve oğullarını

Peşinen gelin ve damat olarak kabul etmişlerdi.” (Ünal, 2005: 155).

Güçlü romantik aşkın tipik örneklerinden biri de kızın evleneceği kişiyle bir arada olup huzur bulma arzusudur. Bu yüzden sevgiliyle buluşma melanetini gerçekleştirinceye kadar gece boyunca onu arayıp durmuştur. Sevdiğine ölümüne bağlı olan kız, annesinden kendisini güveyiyle yakmasını bile istemektedir. Yani bunun bedeli canları bile olsa, her ikisi için kurtuluşun ancak böyle bir sonla gerçekleşebileceği söz konusu edilmektedir (Kaymaz, 2023: 59):

*“Höre, Mutter nun die letzte Bitte:
Einen Scheiterhaufen schichtest du;
Öffne meine Bange kleine Hütte,
Bring in Flammen Liebende zur Ruh’!”* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023).

*“Anneciğim, lütfen şu son ricamı dinle:
Bir odun yığını görüyorsun.
Benim küçük kulübemi aç.*

Sevenleri alevlerin içinde huzura bırak.” (Ünal, 2005: 160).

Korintli Gelin baladının bir diğer unsurlarından biri de anlatılan dünyada durumun ne olduğuna dair bir kararsızlık faktörünün olduğu durumdur. Şöyle ki, ortada istikrarlı ve net bir dünya gözükmemektedir (Kaymaz, 2023: 60):

*“Müdigkeit läßt Speis und Trank vergessen,
Daß er angekleidet sich aufs Bette legt;
Und er schlummert fast,”* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023).

*“Yorgunluk yeme ve içmeyi unutturdu.
Soyunmadan yatağa uzandı.*

Neredeyse uyumak üzereydi.” (Ünal, 2005: 155).

Yukarıda anlatıldığı üzere eserde yaşananların hayal mi, yoksa gerçek mi olduğu unsuru ise ikircikli bir durumu yansıtmaktadır. Zira geceye gelen güvey, gündüz gelen gibi değildir. Ayrıca gelinin doyumsuzluğu ve erkek peşinde koşan serüven düşkün bir kadın olması, güveyin vuslat gecesinden sonra ölüp ölmemesi, ölümsüz bir hortlak olarak huzursuz bir varoluşa mahkûmiyeti, toprak renginde oluşu ikircikli ve ucu açık ifadeler olarak karşımıza çıkmaktadır (Kaymaz, 2023: 60):

“Schöner Jüngling! Kannst nicht länger leben;

.....

Morgen bist du grau,

Und nur braun erscheinst du wieder dort.-“ (Historische Texte and Wörterbücher, 2023).

“Ey yakışıklı genç! Sen daha uzun süre yaşayamazsın

.....

Yarın saçların kırlaşır

Ve orada yeniden kahverengi görünürsün.” (Ünal, 2005: 160).

Balada tekinsizliği ifade eden unsurlar açısından bakıldığında, tekinsizlik kavramının hayalet hikâyelerinin olmazsa olmazlarından olduğu gerçeği göz önünde bulundurulmalıdır. Gece yarısıyla eş anlamlı olan bir ifade balada kullanılmıştır. Tekinsizliğin gece yarısı ve olabildiğince ürkütücü bir ortamda gerçekleşmesi ve gelinin henüz ölmeyen ve hayattaymış gibi davranan hayali bir varlığa, zombiye, yani yüzüne bakılamayacak kadar sevimsiz bir tipe dönüşmesi hayalet hikâyelerinin olmazsa olmaz belirtilerindedir (Kaymaz, 2023: 60):

*“Eben schlug die dumpfe Geisterstunde.
Aus dem Grabe werd’ ich ausgetrieben.
Noch den schon verlorenen Mann zu lieben
Und zu saugen seines Herzens Blut.”* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023).

*“Endişe verici hayaletler saati yeni vurdu
Mezardan kovulacağım
Kaybedilen adamı sevmek*

Ve onun kalbinin kanını emmek için” (Ünal, 2005: 157).

Balada intihara gidecek kadar coşkulu, taşkın, yani zarif ve narin *femme fragile* tiplmesiyle, aynı zamanda üzgün ve depresif *femme fatale* tiplmesi de iki uçlu kadın unsurları olarak işlenmiştir. Bir yandan kırılğan, bir yandan narin, bir yandan ince, bir yandan zayıf, bir yandan ruhani, bir yandan solgun ve yorgun bir *femme fatale* unsurlar kadını özellikler olarak eserde yer almıştır. Ama cadı saatinin gelişle kızın bir *femme fatale*’ye, güçlü, arzulu, yaşama arzusuyla dolu bir kişiliğe dönüşmesi Goethe’nin burada iki uçlu karakteri yansıması ve kararsızlık durumunu göstermesi açısından bir örnek teşkil etmektedir (Kaymaz, 2023: 61):

*“Gierig schlürfte sie mit blassem Munde
Nunn den dunkel blutgefärbten Wein”* (Historische Texte and Wörterbücher, 2023).

*“Kız, büyük bir iştahla kan rengindeki
Koyu şarabı solgun ağzıyla içti.”* (Ünal, 2005: 157).

Nihayet baladaki kavuşma, yani vuslat, damadın ölümüyle son bulurken, gelin, güveyin kalbinin kanını emmek için mezardan döndüğünü ve hayatını kaybettiği itirafıyla Goethe’nin kaleminden sona erdirilmektedir (Kaymaz, 2023: 61):

“Und zu saugen seines Herzens Blut

.....

Schöner Jüngling! Kannst nicht länger leben;” (Historische Texte and Wörterbücher, 2023).

“Ve onun kalbinin kanını emmek için

.....

Ey yakışıklı genç! Sen daha uzun süre yaşayamazsın.” (Ünal, 2005: 160).

Schiller’in “*Kefil*” baladı da yine Goethe’nin yukarıda incelediğimiz baladına benzer şekilde 7 mısra halinde, fakat her biri 8-10 heceli 20 kıtadan oluşan bir baladır. Schiller, 30 Ağustos 1798’de tamamladığı bu baladının kaynağını Hyginus Mythographus’un bir kitabında bulmuş olduğu Damon ve Phintias’ın hikâyesine dayandırmaktadır. Onun bu baladı Goethe ile rekabet halinde oldukları 1797 baladlar yılına ait değildir, bilakis Musenalmanach’a yönelik bir baladır. 1799 yılında Musenalmanach’ta da yayınlanmıştır. Schiller, Aralık 1797’de *Wallenstein* draması üzerine çalışırken Goethe’den Hyginus’un masal kitabını istemiş ve bu kitabın içerisinde yazmak istediği baladı için aramış olduğu trajik malzemeyi de bulmuştur. Bu hikâyede birbirine en derin bir dostlukla bağlı olan iki arkadaşın durumu anlatılmaktadır. Hikâyenin konusu ise dostluk, dostluğun gücü ve sadakattir. Schiller’in bu baladının neredeyse tamamı klasik bir ideale dayanmaktadır. Dolayısıyla o bu idealini sevgi ve sarsılmaz sadakatle ilgili tüm eylemlerine taşımıştır. Verilen sözü tutmak, dost sevgisi ve sadakatine olan inancı, hiçbir zorbanın küçümseyemeyeceği

arkadaşını kurtarmak, gerekirse onunla ölmek baladın ana fikrini oluşturmaktadır (Friedrich Schiller Archiv, 2024).

Möros ve samimi arkadaşı arasındaki hakiki dostluğun dile getirildiği bu baladda Möros, elbisesinin altına saklamış olduğu hançerle zalim kral Dionysius'u yanına gizlice sokularak öldürmek istemiştir. Zira o halkına zulmetmektedir. Ancak, kralı öldürme işini gerçekleştiremeyince kralın hafiyeleri tarafından apar topar yakalanmış ve zalim kral tarafından idam cezasına çarptırılmak istenmiştir. Ancak, kız kardeşinin düğünü söz konusudur. Bu düğünü yapabilmek zamana ihtiyacı vardır. Bu yüzden kraldan üç günlüğüne kendisine zaman tanınmasını ve arkadaşı Selinuntius'u üç günlüğüne kendi yerine teminat kabul edilmesini istemiştir. Kral ise, şayet Möros üç günlük süre içerisinde geriye dönmezse kendisinin özgür ve suçsuz sayılacağını ve arkadaşının infaz edileceği şartını kendisine bildirmiştir. Düğün için yola çıkan Möros, kız kardeşini çok kısa zamanda nişanlısıyla birleştirmiş ve aceleyle geri dönme çabasıdadır. Dönüş yolunda köprüleri yerinden edecek kadar nehrin kabarmasına sebep olan çok şiddetli yağmurlara maruz kalmıştır. Zamanı azdır ve bu durum kendisi için büyük bir engel teşkil etmektedir. Ortada kimsecikler yoktur. Bir yandan arkadaşını kurtarmak isteği, diğer yandan ise büyük engellerin çıkması onu bir ümitsizliğe itmektedir. Fakat o kararlıdır ve bu duruma direnecektir. Nehrin kıyısında ağlayarak ellerini Zeus'a kaldırmış ve Zeus'tan yağmuru dindirmesini dilemiştir. Neredeyse öğle olacaktır. Yağmur dineceği yerde aksine şiddetini artırmaktadır. Möros çaresizce bütün cesaretini toplayıp kendisini adeta bir denize dönmüş nehrin azgın sularına bırakmıştır. Güçlü kollarıyla ve tanrının yardımıyla adeta nehri yararcasına yüzerek karşıya ulaşan Möros bütün yorgunluğuna rağmen bir şükür içerisinde yoluna devam etmiştir. Fakat bu seferde de içinden geçtiği ormanın karanlıklarından çıkan bir haydut çetesi engeliyle karşılaşmıştır. Çete onun yolunu kesmiş ve onu topuzla tehdit ederek canına kastetmek istemiştir. Kendisine en yakın olanın elindeki topuzu alıp onların üzerine saldıran Möros bütün kuvvetiyle onlarla dövülmüş ve üçünü de güçlü darbelerle öldürmüştür. Diğerleri ise kaçmıştır. Kızgın güneş altında, yorgunluktan bitkin bir vaziyetteyken tanrının kendisine acıyarak onu hem azgın nehirden hem de haydut çetesinden kurtardığını dile getirerek tanrıdan kendisine bir kez daha yardım etmesini istemektedir. Ancak bu sefer de susuzluk snavıyla karşı karşıya kalmıştır. Arkadaşını kurtarma arzusundan hiçbir şekilde vaz geçmeyen Möros'u bu sefer de kayalardan fıskıran gümüş gibi parlak bir kaynak suyu kurtarmıştır. Bu arada zaman iyice azalmaktadır ve arkadaşı Selinuntius darağacına çıkarılma durumundadır. Ama, Selinuntius arkadaşı Möros'un döneceği ümidini asla yitirmemiştir. Kaynak suyundan içtikten sonra yoldan geçen iki yolcunun konuşmalarından "O şimdi darağacında asılmıştır" sözlerini duyan Möros adeta uçarcasına son bir gayretle akşamın kızıllığında saraya ulaşmıştır. Saray bekçisi Philostras onu tanımış ve arkadaşının büyük bir ümitle kendisini beklediğini ve hatta Zalim kralın alaylarının bile onu yıkamadığını dile getirmiş, fakat arkadaşının ölümü

çoktan tattığını söyleyerek, hiç olmazsa kendisinin kaçıp kurtulmasını istemiştir. Ancak vefasından, sadakatinden asla vazgeçmeyen ve bunu zalim krala göstermek isteyen Möros akşamın kızıllığında şehrin girişine dayanmıştır. Kalabalıklar arasında arkadaşının iple yukarı doğru çekildiğini gören Möros kalabalığı yararak, onu kendi yerine kefil bıraktığını söyleyerek cellattan onu değil de kendisini öldürmesini istemiştir. Herkes şaşkınlık içerisinde. İki arkadaş hem sevinç hem de yaşamış oldukları zorluklardan dolayı ağlaşıp kucaklaşmışlardır. Herkes gözyaşı dökmektedir. Bu mucizevi haber zalim krala ulaştığında onun da insani duyguları kabarmış ve onları huzuruna getirterek onları hayranlıkla izlemiştir. Bu sadakat ve dostluktan çok duygulanan kral onları affetmiş ve kendisi de üçüncü bir kişi olarak onların arasına dahil olmuştur.

Schiller'in 20 kıtadan oluşan bu baladının ilk kıtasında, halkına zulmeden zalim kral Dionysius'u öldürmek istemesi suçundan dolayı Möros'un idama mahkûm edilmesi gerektiği konusunu işlenmiştir:

"Zu Dionys, dem Tyrannen, schlich

Möros, den Dolch im Gewande;

Ihn schlugen die Häscher in Bande.

"Was wolltest du mit dem Dolche, sprich!

Entgegnet ihm finster der Wüterich.

"Die Stadt vom Tyrannen befreien!"

"Das sollst du am Kreuze bereuen." (Die Bürgschaft, 2023).

"Möros, elbisesinin altına hançer saklayarak

Zalim Diyonis'e gizlice sokuldu.

Görevli hafiyeler onu apar topar yakaladılar.

"Bu hançerle ne yapmak istemiştin söyle!",

Diye tehditkâr bir şekilde sordu zalim Dionis.

"Şehri bir zalimden kurtarmak istedim:"-

"Bunun cezasını idam sehvasında vermelisin." (Ünal, 2005: 129).

İkinci kıta ise Möros'un kız kardeşini evlendirebilmek adına zalim kraldan üç günlüğüne kendisine mühlet verilmesini istediği bölüm olarak karşımıza çıkmaktadır:

"Ich bin", spricht jener, "zu sterben bereit

Und bitte nicht um mein Leben,

Doch willst du Gnade mir geben,

Ich flehe dich um drei Tage Zeit,

Bis ich die Schwester dem Gatten gefreit,

Ich lasse den Freund dir als Bürgen,

Ihn magst du, entrinn ich, erwürgen." (Die Bürgschaft, 2023).

"Möros, şöyle cevap verdi: "Ben ölmeye hazırım,

Sizden hayatımı başışlamanızı da istemiyorum

Fakat sizden beklediğim lütuf,

Bana üç günlük bir süre vermeniz,

Bu zaman zarfında kız kardeşimi evlendireceğim.

Kefil olarak da arkadaşımı size bırakıyorum.

Şayet ben kaçarsam, onu benim yerime öldürebilirsin." (Ünal, 2005: 129).

Üçüncü kıta ise arkadaşının bizzat kendi canıyla Möros'a kefil olduğu kısımıdır:

"Da lächelt der König mit arger List

Und spricht nach kurzem Bedenken:

Drei Tage will ich dir schenken.

Doch wisse! Wenn sie verstrichen, die First,

*Eh du zurück mir gegeben bist,
So muß er statt deiner erblassen,
Doch dir ist die Strafe erlassen.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Kral bıyık altından gülerek
Kısa bir muhakemeden sonra şöyle dedi:
“Sana üç gün süre vereceğim
Fakat unutma! Şayet bu süreyi aşarsan,
Ve sana verdiğim sürede geri dönmezsen,
Senin ölüm cezasını arkadaşın çekecek,
Sen ise bu cezadan kurtulacaksın.”* (Ünal, 2005: 129).

Dördüncü kıta Möros’un kız kardeşini evlendirme arzusunu dile getirmiş olduğu bölümdür. Bu bölümde Möros bu arzusunu arkadaşına açmıştır:

*“Und er kommt zum Freunde: Der König gebeut,
Daß ich am Kreuz mit dem Leben
Bezahle das frevelnde Streben,
Doch will er mir gönnen drei Tage Zeit,
Bis ich die Schwester dem Gatten gefreit,
So bleib du dem König zum Pfande,
Bis ich komme, zu lösen die Bande.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Möros arkadaşına geldi ve şöyle dedi:
“Kral, bu suikast girişiminin cezasını
Darağacında hayatımla ödeyeceğimi söyledi.
Fakat kız kardeşimi evlendirip
Dönünceye kadar üç gün süre veriyor.
Ben dönünceye kadar benim serbest
Kalabilmem için sen benim yerime rehin kalacaksın.”* (Ünal, 2005: 129).

Beşinci kıtada ise arkadaşının Möros’un önerisini duyularak kabul ettiği ve düğünün tamamlanıp geri dönüş yolculuğunun başladığı bölümdür:

*“Und schweigend umarmt ihn der treue Freund
Und liefert sich aus dem Tyrannen,
Der andere ziehet von dannen.
Und ehe das dritte Morgenrot scheint,
Hat er schnell mit dem Gatten die Schwester vereint,
Eilt heim mit sorgender Seele,
Damit er die First nicht verfehle.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Susarak sadık dostu onu kucaklar,
Ve onu zalim kralın elinden kurtarır.
Möros hemen oradan uzaklaşır.
Üç gün dolmadan da
Kız kardeşini nişanlıyla birleştirir.
Süreyi aşmamak için de
Telaşla ve aceleyle geri döner.”* (Ünal, 2005: 129-130).

Altıncı kıtada Möros’un geri dönüşte şiddetli yağmur karşısında karşılaşmış olduğu engeller anlatılmaktadır:

*“Die gießt unendlicher Regen herab,
Von den Bergen stürzen die Quellen,
Und die Bäche, die Ströme schwellen,
Und er kommt ans Ufer mit wanderndem Stab,
Da riebet die Brücke die Strudel hinab,
Und donnernd sprengen die Wogen
Des Gewölbes krachenden Bogen.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Yolda bardaktan boşanırcasına yağmur yağmaktadır,
Dağlardan kaynaklar fışkırr.
Dereler ve nehirler kabarr
Koşar adımlarla nehrin kıyısına geldiğinde,
Bakar ki, sel köprüyü uçurmuş,*

*Dalgalar gümbürdeyerek havaya çıkmakta ve
Köprünün ayakları çatırdamaktadır.”* (Ünal, 2005: 130).

Yedinci kıtada ise Möros’un içine düşmüş olduğu çaresizlik ve onun bu çaresizlik karşısındaki arayışı söz konusu edilmiştir:

*“Und trostlos irt er an Ufers Rand,
Wie weit er auch spähet und blicket
Und die Stimme, die rufende, schicket,
Da stöbet kein Nachen vom sichern Strand,
Der ihn setze an das gewünschte Land,
Kein Schiffer lenket die Fähre,
Und der wilde Strom wird zum Meere.”* (Die Bürgschaft, 2023).

“Möros, çaresiz bir şekilde nehrin kenarında aşağı yukarı koşturur.

*Çok uzaklara doğru bakar,
Kendisine seslenecek birini arar.
Kendisini nehrin karşı kıyısına
Götürecek bir sandala da rastlamaz.
Ne bir kayık ne de bir kayıkçı var.
Azgın nehir de denize dönmüş.”* (Ünal, 2005: 130).

Sekizinci kıtada Möros çaresizliğini tanrıya ifade etmeye çalışmakta ve ondan yardım dilemektedir. Aksi taktirde arkadaşının şehre varamayışı yüzünden hayatını kaybedecektir:

*“Da sinkt er ans Ufer und weint und fleht,
Die Hände zum Zeus erhoben:
“O hemme des Stromes Toben!
Es eilen die Stunden, im Mittag steht
Die Sonne, und wenn sie niedergeht
Und ich kann die Stadt nicht erreichen,
So muss der Freund mir erleichen.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Nehrin kıyısına yığılır, ağlar ve yalvarır,
Ellerini Zeus’a doğru kaldırır ve,
“Tanrım nehrin kabarmasına durdur!
Saatler geçiyor, vakit öğlen oldu
Güneş de batmaya başladı.
Artık şehre yetişemem.
Arkadaşım da benim yüzümden hayatından olacak.”* (Ünal, 2005: 130).

Dokuzuncu kıtada Schiller Möros’un tabiatın karşısında karşılaşmış olduğu çaresizliği nasıl büyük bir cesaretle yenmiş olduğu konusunu işlemektedir. Möros’un büyük bir cesaretle adım atmak isteği karşısında tanrı da onun bu dileğini kolaylaştırmıştır ve kendisine şehre varış yolu açılmıştır:

*“Doch wachsend erneut sich des Stromes Wut,
Und Welle auf Welle zerrinnet,
Und Stunde an Stunde entrinnet,
Da treibt ihn die Angst, da fasst er sich Mut
Und wirft sich hinein in die brausende Flut
Und teilt mit gewaltigen Armen
Den Strom, und ein Gott hat Erbarmen.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Fakat dalgalar duracağı yerde iyice kabarmaya başlar,
Dalgalar adeta birbirini parçalar.
Saatler de saatleri tüketir.
Bütün korkuyu üzerinden atıp cesaretini toplayarak
Kabaran sele kendini bırakır.
Güçlü kollarıyla nehri yararak geçer
Tanrı da kendine acımıştır.”* (Ünal, 2005: 130).

Onuncu kitada ise Möros yine bir sınavla karşı karşıya kalmaktadır. Bu sefer de ormanın derinliklerinden çıkan bir haydut çetesiyle mücadele etmesi söz konusudur:

*“Und gewinnt das Ufer und eilet fort
Und danket dem rettenden Gotte,
Da stürzet die raubende Rotte
Hervor aus des Waldes nächtlichem Ort,
Den Pfad ihm sperrend, und schnaubet Mord
Und hemmet des Wanderers Eile
Mit drohend geschwungener Keule.”* (Die Bürgschaft, 2023).
*“Karşı sahile ulaşır ve aceleyle yoluna devam eder,
Kendini kurtaran tanrıya da şükreder.
Çok geçmeden ormanın karanlıklarından
Çıkan bir haydut çetesi onun yolunu
Keser ve onun canına kasteder,
Ve çok acelesi olan Möros’u bir topuzla
Tehdit ederek onu yolundan alıkoymaya çalışır.”* (Ünal, 2005: 130-131).

On birinci kıta Möros’un karşılaşmış olduğu haydutlarla mücadelesi ve bu mücadele sonunda onları öldürüp kaçışı söz konusu edilmektedir:

*“Was wollt ihr?” ruft er, für Schrecken bleich,
“Ich habe nichts als mein Leben,
Das muss ich dem Könige geben!”
Und entreißt die Keule dem nächsten gleich:
“Um des Freundes willen erbarmet euch!”
Und drei mit gewaltigen Streichen
Erlegt er, die andern entweichen.”* (Die Bürgschaft, 2023).
*“Möros, korkudan sararıp haydut çetesine;
‘Ne istiyorsunuz? Hayatımdan başka verecek başka bir şeyim yok.*

*Onu da krala vermem gerekir,’ der.
Hemen kendisine en yakın olanın elinden
Topuzu alarak, “Arkadaşımın hatırına bana acıyın” diye yalvarır.*

*Onlardan üçünü güçlü darbelerle
Yere serer. Diğerleri de kaçır.”* (Ünal, 2005: 130-131).

On ikinci kitada Möros’un susuzluktan ölmek üzereyken tanrıya yakarışı ve kendisini selamete erdirmesi konusu işlenmiştir:

*“Und die Sonne versendet glühenden Brand,
Und von der unendlichen Mühe
Ermattet sinken die Kniee.
“O hast du mich gnädig aus Räubershand,
Aus dem Strom mich gerettet ans heilige Land,
Und soll hier verschmachtend verderben,
Und der Freund mir, der liebende, sterben!”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Kızgın güneş altında,
Yorgunluktan bitkin düşmüş bir vaziyette,
Dizleri çökmeye başlar.*

*“Ey tanrım, bana acıdır da beni haydut çetesinden ve
Azgın nehirden kurtardın ve selamete erdindin
Ben burada çürüyüp ölürken,
Arkadaşım da hiç yere benim için mi ölsün?”* (Ünal, 2005: 131).

On üçüncü kitada da Möros’un mucizevi bir şekilde suya ulaşması ve onun susuzluktan kurtuluşu dile getirilmektedir:

“Und horch! Da sprudelt es silberhell,

*Ganz nahe, wie rieselndes Rauschen,
Und stille, halt er, zu lauschen,
Und sieh, aus dem Felsen, geschwätzig, schnell,
Springt murrend hervor ein lebendiger Quell,
Und freudig bückt er sich nieder.
Und erfrischt die brennenden Glieder.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“O da ne! İşte orada çok yakında,
Gümüş gibi parlak bir kaynak şarıldayarak akmaktadır.
Möros, bir an durur ve sese kulak verir.
Bak, sanki konuşmuşçasına canlı
Bir kaynak mırıldanarak kayalardan fıskırır,
Möros sevinçle eğilir ve
Kana kana kaynaktan içer ve susuzluğunu giderir.”* (Ünal, 2005: 131).

On dördüncü kitada Möros’un yoldan geçen iki yolcudan arkadaşının idamıyla ilgili haberi duyması konusu söz konusu edilmiştir:

*“Und die Sonne blickt durch der Zweige Grün
Und malt auf den glänzenden Matten
Der Bäume gigantische Schatten;
Und zwei Wanderer sieht er die Straße ziehn,
Will eilenden Laufes vorüberfliehn,
Da hört er die Worte sie sagen:
“Jetzt wird er ans Kreuz geschlagen.”* (Die Bürgschaft, 2023).
*“Güneş yeşil dalların arasından kendini göstermeye başlar.
Ve ağaçların dev gölgelerindeki
Parlak çimenleri aydınlatır.
Möros, yoldan iki yolcunun geçtiğini görür.
Hızla koşarak yetişip onları geçmek ister.
Onların ağzından dökülen şu sözleri işitir:
“Şimdiye o darağacında asılmıştır.”* (Ünal, 2005: 131).

On beşinci kitada da Möros arkadaşıyla ilgili duymuş olduğu haberden sonra adeta şehre varmak için kanatlanmıştır. Ancak şehre vardığında o Philostratus ile karşılaşmıştır. Philostratus onun bu çabasının boşuna olduğunu dile getirmektedir:

*“Und die Angst beflügelt den eilenden Fuß,
Ihn jagen der Sorge Qualen,
Da schimmern in Abendrots Strahlen
Von ferne die Zinnen von Syrakus,
Und entgegen kommt ihm Philostratus
Des Hauses redlicher Hüter,
Der erkennt entsetzt den Gebieter:“* (Die Bürgschaft, 2023).
*“Korku onun koşan ayaklarını adeta kanatlandırır.
İçindeki sıkıntı ve endişeler onu hızlandırır.
Uzaktan akşamın kızılığında
Syrakus tepelerinin ışıkları parlamaya başlar.
Sarayın namuslu bekçisi Philostratus ona doğru gelir.
Philostratus dehşet içinde Möros’u tanır.”* (Ünal, 2005: 131-132).

On altıncı kitada Möros’un arkadaşını kurtarmak için çoktan geç kaldığı, arkadaşının onu büyük bir ümitle beklediği, ancak Möros yetişemediği için çoktan asılmış olabileceği ve hiç olmazsa kendisinin canını kaçarak kurtarması gerektiği düşüncesi aktarılmaktadır:

*“Zurück! Du rettetest den Freund nicht mehr,
So rette das eigene Leben!
Den Tod erleidet er eben.
Von Stunde zu Stunde gewartet’ er*

*Mit hoffender Seele der Wiederkehr,
Ihm konnte den mutigen Glauben
Der Hohn des Tyrannen nicht rauben.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Geri dön! Artık arkadaşını kurtaramazsın!
Hiç olmazsa kendi hayatını kurtar!
O biraz önce ölümü tattı.
Her saat büyük bir ümitle senin
Dönüşünü bekledi.
Fakat onun büyük inancını
Zalim hükümdarın alayları bile yıkamadı.”* (Ünal, 2005: 32).

On yedinci kitada Möros saray bekçisinden almış olduğu bilgiye göre hareket etme düşüncesi içerisine girmiştir. Arkadaşının, kendi yerine kendisini bedel olarak bırakmasına karşılık en azından arkadaşının ölümünden sonra bile olsa zalim krala karşı vermiş olduğu sözü tutma gayreti içerisine girerek hiç olmazsa onunla birlikte ölme arzusu güderek sevgisini ve sadakatini ispatlamak istemiştir:

*“Und ist es zu spät, und kann ich ihm nicht
Ein Retter willkommen erscheinen,
So soll mich der Tod ihm vereinen.
Des rühme der blutge Tyrann sich nicht,
Daß der Freund dem Freunde gebrochen die Pflicht,
Er schlachte der Opfer zweie
Und glaube an Liebe und Treue.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Çok geç kaldım. Artık hayatımı
Kurtaran birisi olarak onun karşısına çıkmam imkânsız.
Bari onunla ölümden birleşeyim.
Eli kanlı zalim kral,
Arkadaş arkadaşına verdiği sözü tutmadı diye övünmesin.
Zalim kral varsın bir yerine iki kurban alsın,
Sevgi ve sadakat neymiş görsün.”* (Ünal, 2005: 132).

On sekizinci kitada Möros’un arkadaşını kurtaracak kadar erken geldiği dile getirilmektedir. Zira o tam güneş batarken aval aval bakan kalabalığı yararak yükselmekte olan idam sehпасına yetişmişti ve arkadaşının yerine kendisinin canının alınması gerektiğini ifade etmiştir:

*“Und die Sonne geht unter, da steht er am Tor
Und sieht das Kreuz schon erhöhet,
Das die Menge gaffend umstehet,
An dem Seile schon zieht man den Freund empor,
Da zertrennt er gewaltig den dichten Chor:
“Mich Henker!” ruft er, “erwürget!
Da bin ich, für den er gebürget!”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Tam güneş batarken, şehrin giriş kapısına dayanır,
O anda idam sehпасının yükseldiğini görür.
Kalabalık da şaşırmış bir vaziyette çevreye toplanmıştır.
Arkadaşı ise bir iple yukarı doğru çekilmektedir.
Möros, kalabalığı yararak seslenir:*

“Cellat, onu değil, beni öldürün! Onu yerime kefil bırakan kişi benim.” (Ünal, 2005: 132).

On dokuzuncu kitada da halkın bir şaşkınlık içerisinde olduğu ve her iki arkadaşın bu sadakatten dolayı sevinç gözyaşları dökerek kucaklaştıkları ve bu hadisenin halkı çok duygulandırdığı ve bu durumun krala bildirilmesi gerektiği hususu dile getirilmektedir:

*“Und Erstaunen ergreifet das Volk umher,
In den Armen liegen sich beide
Und weinen für Schmerzen und Freude.*

*Da sieht man kein Auge tränenleer,
Und zum Könige bringt man die Wundermär,
Der fühlt ein menschliches Rühren.
Lässt schnell vor den Thron sie führen.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Çevredeki halkı bir şaşkınlık sarar.
İki dost kucaklaşır.
Hem sevinçten hem de yaşadıkları sıkıntıdan ağlaşırlar.
Çevrede ağlamayan hemen hiçbir göze rastlamak mümkün değildir.*

*Bu mucizevi haber krala da ulaştırılır.
Onun da insani duyguları kabarr.*

Ve derhal onları huzuruna getirir.” (Ünal, 2005: 132).

Yirminci kıta ise baladın en vurucu doruk kıtasıdır. Zira zalim kral bu hadiseden çok etkilenmiş ve onların bu büyüklüğü karşısında büyük bir hayranlık içerisine girerek kalbinin yumuşadığını hissetmiş ve kendisi de bizzat onlar gibi olmak istemiştir. Böylelikle bir yönetici durumunda olan kral halktan iki kişinin birbirlerine beslemiş oldukları bu büyük sadakat, dostluk ve sevgileri karşısında adeta bigâne kalmak istememiş; aksine bir yönetici olması vasfıyla bizzat kendisinin de böyle olması gerektiğini anlayarak o da onlar gibi hareket etmek istemiştir. Bu durum krala verilen büyük bir mesaj olarak karşımıza çıkmaktadır:

*“Und blicket sie lange verwundert an.
Drauf spricht er: “Es ist euch gelungen,
Ihr habt das Herz mir bezwungen,
Und die Treue, sie ist doch kein leerer Wahn,
So nehmet auch mich zum Genossen an,
Ich sei, gewährt mir die Bitte,
In eurem Bunde der dritte.”* (Die Bürgschaft, 2023).

*“Uzun uzun onları hayranlıkla seyredir
Sonra da: “Siz galip geldiniz ve benim kalbimi yumuşattınız.
Sadakat dedikleri boş bir vehim değişmiş.
Benim sizden ricam üçüncü bir
Kişi olarak aranızda dâhil olmaktadır.”* (Ünal, 2005: 132).

Pek çok farklı yönleri açısından yukarıda incelediğimiz Goethe ve Schiller’in baladları baladlar yılı olarak anılan zamanlar diliminde kaleme alınmıştır. Ancak, Goethe *Korintli Gelin*’i 1797’de kaleme alırken, Schiller *Kefil* baladını 1798 tarihinde *Musenalmanach*’a yönelik yazmıştır. *Korintli Gelin* kaynağını Tralleis’li Phlegon’un M.S. 2. asırda yazdığı ve içerisinde zamanın acayipliklerini, kadın erkek cinsiyetiyle bağdaşmayan unsurları, hayalet ve tabiatüstü hadiseleri, eski efsaneleri ve popüler inançları barındıran *Mucizeler Kitabı*’ndan alırken, *Kefil* baladı ise kaynak olarak Hyginus *Mythographus*’un bir kitabında söz konusu edilen *Damon ve Phintias* hikâyesine dayanmaktadır. Konuların alınış biçimleri açısından bakıldığında her iki balad da geçmiş bir kaynaktan esinlenerek işlenmektedir. *Korintli Gelin*’de aşk söylemi ve namus kavramı gibi unsurlar net olarak anlaşılır gözükmez iken, *Kefil*’de dostluk, dostluğun gücü ve sadakat kavramları açıkça anlaşılır niteliktedir. Tipik bir hayalet şarkısı olan *Korintli Gelin* baladı birbirine zıt olan erken Romantizm ve Klasizm dönemine, yani Weimar Klasizmi ve Romantik hareketin başlangıç dönemine dayanırken, yine *Kefil* baladı neredeyse tamamen klasik döneme dayanmaktadır. Dolayısıyla Klasizm unsuru her iki baladta

dönemsel olarak ortak bir zaman birimini ifade etmektedir. *Korintli Gelin* baladı yine yazılış zamanı açısından incelendiğinde bu dönem 19. asrın Almanya'sındaki zamanın ruhunu şekillendirme bakımından önemlidir. Zira bu dönemde Romantizm, Aydınlanma hareketinin inatçı rasyonalizminden uzaklaşım duygularına ve ferdin yaratıcı gücüne vurgu yapmayı öncelerken, Klasizm, uyum arayışı, insanların daha yüksek bir insanlık düzeyinde yetişmesi ve Greko-Romen antik motifler gibi unsurları önelemiştir. Hayalet balad sınıfına giren *Korintli Gelin* bir yandan Klasik unsurları bünyesinde barındırırken, Romantizme atfedilen unsurları da beraberinde işlemiştir. Bu yönüyle de esrarenğizdir. Yani, baladta Klasik ve Romantik unsurlar bir arada gözükmektedir. *Korintli Gelin*'de Klasik döneme ait iki unsur göze çarpmaktadır. Bunlar Greko-Romen antik çağın incelenmesi ve Paganizm-Hristiyanlık çatışması şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Antik dönem açısından bakıldığında hadise Korint'te geçmekte; esere din açısından bakıldığında ise eserin hemen başlangıcında bir inanç çatışması söz konusu edilmektedir. Dolayısıyla Goethe'nin *Korintli Gelin* baladı bir hayalet üzerinden çok önemli bir konu olan din çatışmasını işlerken, Klasik ideal düşüncesini benimseyen Schiller'in *Kefil* baladı da ideali, sevgiyi ve sarsılmaz sadakate ilgili tüm eylemleri bünyesinde işlemiştir. Ayrıca, ana fikir açısından eserlere bakıldığında *Korintli Gelin* din çatışması konusunu ana fikri olarak gündeme getirirken, *Kefil* baladı, verilen sözü tutmak, dost sevgisi, sadakate olan inanç, hiçbir zorbanın küçümsemeyeceği arkadaşını kurtarmak ve gerekirse onunla birlikte ölmek düşüncesini ana fikir olarak söz konusu etmektedir. Böylelikle Goethe eserinde entelektüel düşünceyi, felsefeyi söz konusu ederken, Schiller daha ziyade ideal olanı dile getirmeye özen göstermektedir.

Her iki balada hadiselerin başı ve sonu açısından bakıldığında *Korintli Gelin*'de daha eserin başında bir evlilik söz konusu edilirken, *Kefil*'de bir idam hadisesi söz konusudur. Dolayısıyla *Korintli Gelin*'de hayatın babalar nezdinde ve inançların gölgesinde çocukların birbirlerini önceden görmeksizin devamlılığı işlenirken, *Kefil*'de, zalim kralın tasallutu altında bir hayatın yok edilmesi dile getirilmektedir. Fakat, her iki baladta olayların seyrine bakıldığında *Korintli Gelin* baladının sonunda gençler ölümden birleşirken, *Kefil*'de, zalim kraldan alınan üç günlük izin sonucunda tüm yaşanan olumsuzluklara rağmen sadakatin, iyiliğin ve samimiyetin galip gelişimiyle ölümden kurtuluş söz konusudur. *Korintli Gelin* gizemli ve esrarenğiz hadiseleri içerirken, *Kefil* son derece açık, net bir hadiseyi gündeme getirmektedir.

Şahıs kadrosu açısından baladlara bakıldığında *Korintli Gelin* baladının eser kadrosu beş kişiden müteşekkildir ve isimleri baladta zikredilmemektedir. Bunlar, kızın ve oğlanın babaları, yakışıklı genç, kız ve kızın annesi şeklindedir. *Kefil*'in kadrosu ise on unsurdan müteşekkildir. Zira, bir kısım şahısların ismi zikredilirken, bir kısmı genel olarak ifade edilmiştir. Bunlar, idamı söz konusu edilen Mörös, zalim kral Dionysius, görevli hafiyeler, Mörös'un kız kardeşi, Mörös'un sadık dostu,

haydut çetesi, iki yolcu, namuslu saray bekçisi Philostratus, seyirci pozisyonundaki kalabalık ve cellat'dan müteşekkildir. Ayrıca her iki baladta iki dönüşüm söz konusu edilmektedir. *Korintli Gelin*'in baladında kız kan emen bir vampire dönüşürken, *Kefil*'de zalim kralın kalbi sadakat karşısında eriyip yumuşamakta ve onu iyilik yönünde dönüştürmektedir.

Sonuç

Balad eski bir edebiyat türüdür. İngiliz Thomas Percy tarafından dile getirilmekle birlikte kavramın geçmişi Orta Çağ Fransa'sına uzanmaktadır. Almanca kaynaklarda epik şarkılar adı altında zikredilmiştir. Romans ve destan türleriyle de aynı kategori altında değerlendirilmektedir. İşleniş biçimi bakımından kısa ve kafiyeli kıtalar şeklindedir. Epik, lirik ve dramatik öğeleri bünyesinde barındıran balad, halk ve sanat baladı şeklinde ayrılmaktadır. Konu bakımından pek çok muhtevayı içeren kavram, aynı zamanda içe ve dışa dönük gizemli hadiseleri de konu edinmektedir. Almanya'da 18. ve 19. asırlarda zirvede kalmış ve bu kavrama tarihi ve milli bir anlam da yüklenmiştir. Goethe ve Schiller'in Alman baladındaki yeri verimlilik açısından pek dikkate değerdir. Her iki şahsiyetin eserleri birbirlerini desteklemek suretiyle ortaya çıkmıştır. Goethe, baladı esrarenğiz bir karakter içerisine sokup, onu gizemli bulmazken, Schiller baladını ideal düşüncesine taşımıştır. Goethe'ye göre balad kavramı tüm edebi türlerin embriyosudur. Schiller'in baladları ise dram, epik ve liriğin küçük bir formu şeklindedir ve daha ziyade fikir baladı niteliğiyle anılmaktadır. Her iki şahsiyetin baladları menkıbevi, didaktik, ahlaki ve öğretici baladlar kategorisinde de görülmektedir. Goethe'de izlenim ve yaşanmışlık söz konusuyken, Schiller'de ideal düşünce ağır basmaktadır. Goethe'nin yukarıda incelemeye çalıştığımız baladı hayalet baladıyken, Schiller'in baladı bir ideal fikir baladıdır. Her iki baladın da sanatçısı açıkça bellidir. '*Korintli Gelin*' gizemliliğin, tekinsizliğin ve negatif dönüşümün şahıslar üzerindeki olumsuz sonuçlarını, buna karşın, *Kefil* sadakatin ve doğruluğun insanda meydana getirdiği olumlu değişimleri gözler önüne sermektedir.

Extended Summary

Ballad is a lyrical literary genre written in short, rhymed stanzas, containing epic, lyrical and dramatic elements. When the concept of ballad in German literature is examined, it is seen that Goethe and Schiller have a completely different place. Goethe, who considered ballad as the embryo of all literary genres, used the concepts of ballad and romance synonymously in his correspondence with Schiller and did not separate these two genres from each other like other poets. The works of both figures emerged by supporting each other. Schiller's ballads are a small form of drama, epic and lyric and are mostly remembered as ballads of ideas. The ballads of both figures are also seen in the categories of hagiographic, didactic, moral and educational ballads.

While impression and experience are in question in Goethe, ideal thought prevails in Schiller.

Goethe's ballad "Corinthian Bride" consists of 28 stanzas, each consisting of 7 lines. Goethe wrote this ballad in 1797, which is called the year of ballads. The motifs he uses as subjects in his work are based on the Book of Miracles, written by Phlegon of Tralleis in the second century AD, which contains the oddities of the time, elements incompatible with male and female gender, ghosts and supernatural events, old legends and popular beliefs. The ballad dates back to the period of early romanticism and classicism, which were completely opposite and hostile to each other. The work deals with elements attributed to classicism and romanticism together and has a mysterious character in terms of classification. In the ballad, two elements belonging to the Classical period stand out. These appear as the examination of Greco-Roman antiquity and the conflict between Paganism and Christianity. Goethe has very consciously chosen a classical and at the same time period-specific environment in this ballad. When viewed from the perspective of the ancient period, the event takes place in Corinth.

Schiller's ballad "The Surety" consists of 7 lines and 28 stanzas. While working on the drama Wallenstein in December 1797, Schiller asked Goethe for Hyginus's book of tales, and in this book he found the tragic material he was looking for for the ballad he wanted to write. This story tells the story of two friends who are deeply connected to each other. The subject of the story is friendship, the power of friendship and loyalty. Schiller's ballad is almost entirely based on a classical ideal. Therefore, he carried this ideal into all his actions related to love and unwavering loyalty. Keeping one's word, believing in the love and loyalty of one's friend, saving one's friend whom no tyrant can underestimate, dying with him if necessary, constitute the main idea of the ballad.

In summary, Goethe's 'Die Braut von Korinth' is a ghost ballad. In contrast, Schiller's 'Die Bürgschaft' is an ideal idea ballad. While 'Die Braut von Korinth' deals with the negative consequences of mysteriousness, uncanniness and negative transformation on individuals, 'Die Bürgschaft' reveals the positive changes that loyalty and truthfulness bring about in people.

Kaynaklar

- Aytaç, G. (1997). *Karşılaştırmalı Edebiyat Bilimi*. Ankara, Gündoğan Yayınları.
- Barut, Ö. (2024). Yorum bilim Kuramı Temelinde SA Yesenin'in Şiirlerinin Rusçadan Türkçeye Çevirisinin Karşılaştırmalı Analizi. *Dil ve Edebiyat Araştırmaları*, 29, 88-103. <https://doi.org/10.30767/diledeara.1399500>
- Black, J.; Conolly, L.; Flint, K.; Grundy, I.; LePan, D.; Liuzza, R.; McGann, J.; Prescott, A.L.; Qualls, B.; Waters, C. (Eds.). (2012). *Popular Ballads, The Broadview Anthology of British*

- Literature: The Restoration and the Eighteenth Century*. (2nd ed.). Broadview Press.
- Demir, E. (2024). Sosyal bilimlerde nitel araştırma teknikleri üzerine betimsel bir çalışma. *Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 25/46, 313-328. <https://dx.doi.org/10.21550/sosbilder.1340355>.
- Die Braut von Korinth (2024). https://de.wikipedia.org/wiki/Die_Braut_von_Korinth Erişim Tarihi: 4.04.2024
- Die Bürgschaft (2023). http://ubonse.de/fp-content/attachs/die-burgschaft_fschiller_2004.pdf Erişim Tarihi: 26.09.2023
- Fraenkel, J. R.; Wallen, N.E.; Hyun, H. (2000). *How to Design and Evaluate Research in Education* (4th Ed.). Boston.
- Friedrich Schiller Archiv (2024). <https://www.friedrich-schiller-archiv.de/inhaltsangaben/schiller-die-buergschaft-inhaltsangabe-interpretation-und-quelle/5/#beitragstitel> Erişim Tarihi: 4.04.2024
- Historische Texte and Wörterbücher (2023). <https://www.textlog.de/goethe/gedichte/die-braut-von-korinth/Goethe/> Erişim Tarihi: 26.09.2023
- Hukiç, E. (2017). *Boşnak Baladlarında Türk Halk Kültürü Unsurları* [Basılmamış Yüksek Lisans Tezi]. Trakya Üniversitesi.
- Kalebić, S. M. (2018). *Frauenrollen in ausgewählten Balladen Goethes* [Doctoral dissertation]. University of Zadar, Department of German Studies.
- Kaplan, B. (2023). *Bruno Apitz'ın Nackt Unter Wölfen ve Kemal Tahir'in Yorgun Savaşçı adlı metinlerindeki direniş olgusuna karşılaştırmalı edebiyat bilimi çerçevesinde bir bakış* [Basılmamış Yüksek Lisans Tezi]. Sakarya Üniversitesi.
- Kaymaz, M. (2023). K. G. B. (Korintli Gelin Baladı), *Söğüt*, 24, 56-61.
- Lorca, F. G. (2014). *Gypsy ballads*. eBook Partnership. Enitharmone Press. 10 Bury Place. London.
- Mertens, V. (1996). Konstruktion und Dekonstruktion heldenepischen Erzählens. Nibelungenlied, Klage, Titul. *Beiträge zur Geschichte der deutschen Sprache und Literatur*, 118, 358-387.
- Mirzaoğlu, F.G. (2011). Macar Baladlarında Türk İmgesi. *Folklor/ Edebiyat*, 17/65, 97-120.
- Schaum, G. T. (1969). Sachwörterbuch der Literatur by Gero von Wilpert. *Die Unterrichtspraxis/Teaching German*, 2/2, 162-164.
- Solmaz, M. (2017). Farklı Kültürlerin Buluşma Noktası: Karşılaştırmalı Edebiyat. *Researcher*, 5(2), 280-293.
- Topkaya, E. (2006). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 2/2, 113-118.
- Toz, H.; Toz, E. (2022). Balad (Ballada) Türü ve Gagauz Edebiyatına Yansıması. *International Journal of Languages' Education and Teaching*, 10/3, 107-114. <https://doi.org/10.29228/ijlet.64278>
- Turan, İ. (2017). Edebiyatın Menşei, Karşılaştırmalı (Mukayeseli/Komparatistik) Edebiyatın Dünya ve Türk Edebiyatındaki Yeri. *Türk Dili*, 68(791), 92-95.
- Uca, A.; Soysal, F. (2020). Bir yerleştirme örneği: Friedrich von Schiller'e ait "Die Bürgschaft" adlı baladın Ali Bey Hüseyinzade (Turan) tarafından Türkçeye çevirisi, *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, 20, 784-815. DOI: 10.29000/rumeliDE.792507
- Ünal, A. (2005). *Edebiyatta Balad*. Konya, Tablet Kitabevi.
- Winter, J. (2014). International Traditions: Ballad Translations by Johann Gottfried Herder and Matthew Lewis. *German Life and Letters*, 67/1, 22-37.